Od 1825 r. X. Tomasz Kapturkiewicz admin. par. Solec X. Henryk Ostrzeszewicz 1827 adm.

R. 1828—38 X. Stan. Smolechowski.

X. Józef Kumalla urz. st. cyw. do 1846 r.

Od 1849 r. X. Walenty Drabkowski prob. Dn. 11 i 12 X-1886 r. przyjmował tu bpa Kulińskiego, który przybył z Biechawa. Ks. Dr. um. w 1888 r. i na m. cmentarzu spoczywa.

Ks. Karol Rogalski, ks. Pytlewski, ks. Józef Piechowicz był tu 18 lat, vice dziekan stopnicki. Przeszedł do Łukowy.

Ks. Stan. Regulski tu um. na tyfus.

Ks. Władysław Frączkiewicz.

Ks. Franciszek Lewiński do 1924 r. Przeszedł do Gnojna.

Od 1924 r. ks. Leon Wysiecki.

SZCZEBRZUSZ.

O powstaniu kościoła w Szczebrzuszu istnieje miejscowe podanie. Przed laty płynął Wisłą jakiś pan z Litwy. Właśnie rzeka wylała, prom czy też łódź woda wywróciła i ów pan znalazł się w największem niebezpieczeństwie utraty życia, lecz wezwawszy na pomoc Pana Boga, wydostał się na pagórek. Na pamiątkę swego ocalenia, wystawił na nim kaplicę [1]).

W 1440 r. Długosz (L. B. II. 422) podaje, że Sz. należy do parafji Zborów czyli do dzisiejszego Zborówka. W 1579 r. jest własnością Jakóba Chlewickiego.

W erekcji wotywy *de Beata* w kościele pacanowskim, pod rokiem 1616 jest mowa o kapelanie w Szczebrzuszu. Wspomina go wizyta archidiakona Foxa w 1618 r. W miejsce dawnej, nową kaplicę w Sz. zbudował w 1650 r. ks. Rudzki z Pacanowa. Ks. Fran. Lochman w 1699 r. odbywając wizytę parafji Zborówek, pisze że w Szczebrzuszu, należącym do wspomnianej parafji, istnieje kaplica drewniana, pokonsekrowana pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela. Rocznicę poświęcenia obchodzono w 1 niedzielę po oktawie św. Jana Chrzciciela.

W tej kaplicy znajdowały się trzy ołtarze, z których główny miał mensę pokonsekrowaną, w bocznych zaś były wmurowane portatyle. Zakrystja dogodna. Z fundacji Mikołaja Zebrzydowskiego, wojew. krak. (1553—1620), znanego z awanturniczego rokoszu, prepozyt z Pacanowa obowiązany był w Szczebrzuszu

---

[1]) Opowiedziane piszącemu gdy w 1923 r. zwiedzał i opisywał Sz. To samo znalazłem w krótkim opisie mn. w. z 1880 r.

w dnie święte nabożeństwa odprawiać i słowo Boże głosić przez odpowiedniego kapłana dla wygody ludu z sąsiednich wiosek, leżących między bagnami.. Wszak podczas wylewów, lud ten bez narażenia życia nie mógł dojść do kościoła. Obecnie, powiada wizytator, dojeżdża z nabożeństwem zakonnik. Byłoby jednak dogodniej, by stały kapelan mieszkał przy owej kaplicy, i aby chorzy podczas wylewów nie marli bez Sakramentów św.

Wizyta Oborskiego z 1664 r. podaje, że proboszcz pacanowski obowiązany jest z racji dziesięcin opatrywać i wynagradzać kapelana w Szczebrzuszu, stosownie do fundacji ks. Rudzkiego proboszcza pacanowskiego.

W 1755 r. proboszcz ze Zborówka skarży do konsystorza krak. księdza Bieżyńskiego prob. pacan. o zaniedbanie i upadek kaplicy w Szczebrzuszu od lat 20, o upadek domu kapelana przed 50 laty spalonego, o opuszczenie nabożeństw i ludu. Najświętszy Sakrament wystawiony bez odpowiedniej straży na niebezpieczeństwo, cmentarze kościelny i grzebalny, oraz kości zmarłych na pastwę zwierząt są wystawione.

W 1759 r. konsystorz krak. rozdzielił dziesięciny kościoła pacanowskiego. „Dziesięciny z wsi Gaca, Szczebrzusz, Nowy Komorów oddzielają się od kościoła pacanowskiego i oddają się proboszczowi zborowskiemu wraz z kaplicą w Szczebrzuszu z obowiązkiem utrzymywania tam kapelana. Inne zaś dziesięciny z wsi Żurawiec, Kiełmin, Grabowice i Komorów zostają przy prob. pacanowskim z obowiązkiem mszy św. wotyw i oficjum *de Beata*.

Ks. B. zaapelował do nuncjatury, wykazując nieścisłość skargi. W trzy lata po objęciu parafji pacanowskiej, którą objął w 1744 r. podźwignął z upadku i w 1747 r. poświęcił kaplicę w Szczebrzuszu i nabożeństwa w dnie św. w niej odprawiają się. Wobec skargi ks. Matlakowskiego, obstającego za tem by Sz. należał do Zborówka ze względu na wylewy, niebezpieczeństwa administrowania sakr. św. i t. p. powody, ks. Bieżyński ratuje sytuację i w 1755 r. po raz drugi restauruje kaplicę w Szczebrzuszu, by ją utrzymać.

W 1783 r. wizytator Kozicki poleca, by proboszcz pacanowski trzymał w Szczebrzuszu kapelana. W tym czasie Słupiec, należący do Szczucińskiej parafji, przyłączono do Szczebrzusza i kościół przebudowano (1784 r.)

W 1802 r. konsygnacja austrjacka wykazuje, że w Sz. stoi kościół pod wezwaniem św. Jana Chrz., przy którym jest dom dla wikarjusza ze stajenką, oraz 20 zagonów pola. Kościół przez teraźniejszego proboszcza świeżo wyrestaurowany. W 1818 r. inwentarz wspomina, że dla braku mieszkania, księdza przy kościele niema, jeno dojeżdża z Pacanowa w niedzielę i święta. Podczas wylewów dostęp tak do Szczebrzusza jak i do Zborów-